

Autorski tekst francuskog senatora Olivijea Kadika i evropskog diplomata Nikole Bizela za Danas

Što pre integrisati Balkan u Evropsku uniju

Pretačno 70 godina Robert Šuman je izneo osnivački tekst evropskih integracija. Uprkos vanrednoj situaciji u vezi sa kovidom 19, Evropa nastavlja da ide napred. Evropske institucije sarajuju sa svojim partnerima, posebno sa zemljama koje teže članstvu u Evropskoj uniji.

Šestog maja 2020. održao se Virtuelni samit u Zagrebu tokom kojeg je nedvosmisleno potvrđena evropska perspektiva za zemlje Zapadnog Balkana. Ovaj sastanak je nastavak Evropskog saveta od 25. marta 2020. tokom kojeg je dato zeleno svetlo za početak pregovora o pristupanju Severne Makedonije i Albanije.

Bez obzira na one koji omaložavaju Evropsku komisiju ili druge pristalice Bregzita, neki ljudi i dalje vide Evropsku uniju kao cilj, nadu i ideal. Mnogo je žena i muškaraca koji nisu zaboravili istoriju i dobrobiti evropskog projekta.

Zapadni Balkan ponovo kreće putem pridruživanja.

Međutim, trebalo bi podsetiti da je odluka koja se odnosila na Severnu Makedoniju i Albaniju donesena bolno nakon nekoliko teških višemesečnih

institucija pre nego što se razmotri otvaranje za nove članice. Pariz je takođe tražio da se uspostavi novi pregovarački mehanizam koji će zameniti sadašnji sistem koji se smatra previše „birokratskim“.

Koliko će trajati reforma EU i u kojim pravcima? Niko to zaista ne zna.

Primorani smo da konstatujemo da sve države članice prihvataju različite argumente kako bi zaštiti status quo koji ima za cilj obećavanje ulaska u EU, bez obavezivanja za bilo koji datum. Zagrebački samit od 6. maja samo je potvrdio takvo činjenično stanje. Iako je bilo reči o evropskoj perspektivi, nijedna konkretna rasprava o punopravnom članstvu u EU nije bila evocirana.

Pitanje, međutim, ovde nije proširenje Evropske unije na Istok, kao što to neki nameravaju za Ukrajinu ili Tursku, već integracije zemalja koje su na njenom kontinentu.

Žan Mone je rekao, „Mi smo ovde da ostvarimo zajedničko delo, ne da bismo pregovarali o prednostima, već da svoju korist tražimo u zajedničkom interesu.“

Ništa zaista nije opasnije od trenutne imobilnosti koja ugrožava stabilnost

„Mi ne ujedinjujemo države, već ujedinjujemo ljudе“: Žan Mone

za pojagranje tenzijama na evropskom kontinentu kako bi se usporila ekonomska ekspansija EU.

Integriranje Zapadnog Balkana u EU ponudilo bi zaštitu, stabilnost, nove prostore za diskusiju i pregovore unutar evropskih institucija i stvorilo bi uslove za uspeh kada što smo to videli ranije u Irskoj.

Evropska unija kao „mirovna snaga“ u stanju je da obezbedi stabilnost i zajedničku budućnost ovih naroda.

Odbijanje integracije ovih zemalja u EU sada znači i rizik od stvaranja regionala sa dve brzine, sa zemljama koje su već članice i ostalim većim kandidatima.

Zašto bi Slovenija, Hrvatska, Bugarska i Rumunija trebalo da imaju fleksibilniji i privilegovaniji pristup od Srbije, Severne Makedonije ili Crne Gore?

Prekid tog napredovanja usred puta pogoršao bi osećaj nepravde i nejednakog postupanja na Balkanu.

To bi štetilo odnosima EU s njenim susedima. Povrh svega, osim ogorčenja, neke zemlje rizikuju da definitivno okrenu leđa evropskom projektu. Bila bi to iznenadna srećna okolnost za ostale sile koje su već u zasedi.

Ankete na Balkanu i dalje pokazuju da je većina stanovnika za ulazak u Evropsku uniju. Ali to neće trajati zauvek ako se ne vidi nijedna konkretna perspektiva za članstvo. Nemojmo

razočarati težnju evropskih naroda kojima su potrebne demokratija i ekonomske prilike i koje su voljne da u punoj meri doprinose evropskoj izgradnji.

Balkan trpi zbog odlaska svoje omladine i najobrazovanih stanovnika u Evropsku uniju. Komisija za demografiju Ujedinjenih nacija predviđa da će stanovništvo u regionu do 2050. smanjiti za oko 15 odsto! Kako se oni, dakle, mogu održivo razvijati? Čini se da je neodgovorno oslabiti ih na ovaj način.

Evropa ima dužnost i sredstva da pomogne u zaustavljanju ovog pada primenom ambiciozne strategije razvoja koja se može postići samo u okviru evropskih institucija zahvaljujući podršci struktuirnih fondova. I ovde bi, opet, takav stav Evropske unije učinio da se izbegne prepustanje drugima da ulazi i utiču na ovu još krhkiju regiju.

Svakako, Zapadni Balkan se suočava sa velikim problemima u svom unutrašnjem funkcionisanju: nedostacima vladavine prava, nezavisnim i nepričasnim pravosuđem i endemskom korupcijskom kugom balkanskog društva. Ali, gradani zahtevaju temeljne reforme i uticaj Evropske unije koja brani osnovna prava i slobode koje moraju igrati glavnu ulogu.

Ovaj proces promene će potrajati i zahtevaće dubinski rad. Ova transformacija će se nastaviti i nakon ulaska u EU, jer se reforme neće zaustaviti, naprotiv.

Ako Savet odbije da odredi datum za pristup, trebalo bi bar da stvari uslove koji će omogućiti da se to postigne sa svaku od ovih zemalja do 2030.

Prijem Zapadnog Balkana u Evropsku uniju označio bi pragmatičan napredak zasnovan na istoriji, geopolitici i demokratiji. Evropska unija bi se obnovila i to bi pokazalo svetu da je brzo prevazišla traumu odlaska Velike Britanije.

Žan Mone je bio u pravu. „Mi ne ujedinjujemo države, već ujedinjujemo ljudе.“ Dovršimo, onda, okupljanje svih Evropljana koji nastanjuju ovaj kontinent pod plavom zvezdastom zastavom.

Integrisimo Zapadni Balkan što je brže moguće u Evropsku uniju!

Olivije Kadik, senator koji predstavlja Francuze koji žive van Francuske

Nikola Bize, evropski diplomat koji trenutno radi pri Delegaciji EU u Sarajevu

■ Stavovi u ovom članku su samo stavovi autora i ni na koji način se ne mogu tumačiti kao odraz službenog stava Evropske komisije.

rasprijava i ponižavajućeg odbijanja Francuske i Holandije oktobra prošle godine.

Daleko od ishoda, početak pregovora o članstvu označava tek početak procesa s neizvesnim završetkom. Nekoliko zemalja pregovara već gotovo deset godina, ali u suočavanju s oklevanjem nekih država članica i bez jasne vizije o budućnosti Evropske unije i njenih konačnih granica, ne predviđa se nikakva perspektiva proširenja u godinama koje dolaze.

Glasom Emanuela Makrona Francuska evocira potrebu da se prethodno reformiše rad evropskih

Balkana i, posredno, stabilnost cele Europe.

Zašto moramo brzo primiti u članstvo Zapadni Balkan?

Nakon raspada bivše Jugoslavije i ratova koji su usledili, neki ožiljci još nisu zaceljeni i latentni sukobi ostaju: pitanje Kosova i Srbije još uvek nije rešeno; nacionalistička iskušenja u Bosni i Hercegovini stvaraju latentnu nestabilnost koja svakog dana može eksplodirati. Evropska unija tamo igra ulogu spasonosnog posrednika, ali to područje postalo je jedno od omiljenih igrališta za uticaj spoljnih sila (Sjedinjenih Država, Rusije, Kine, Turske...) koje se takmiče u inicijativama

i Rumunija trebalo da imaju fleksibilniji i privilegovaniji pristup od Srbije, Severne Makedonije ili Crne Gore?

Prekid tog napredovanja usred puta pogoršao bi osećaj nepravde i nejednakog postupanja na Balkanu.

To bi štetilo odnosima EU s njenim susedima. Povrh svega, osim ogorčenja, neke zemlje rizikuju da definitivno okrenu leđa evropskom projektu. Bila bi to iznenadna srećna okolnost za ostale sile koje su već u zasedi.

Ankete na Balkanu i dalje pokazuju da je većina stanovnika za ulazak u Evropsku uniju. Ali to neće trajati zauvek ako se ne vidi nijedna konkretna perspektiva za članstvo. Nemojmo

Ministar trgovine, turizma i telekomunikacija negira pisane tabloide da posle izbora prelazi u diplomatiju

Ljajić: Gnusna je laž da idem u ambasadore

Beograd - Povodom informacije koju je jedan tabloid objavio o tome da se navodno spremam da posle izbora preuzmem funkciju ambasadora u Turskoj, sa gnušnjem odbacujem

Ministar je naglasio i da „o ambasadorskoj funkciji nikada ni razmišljam, jer mislim da taj posao ne bih dobro radio, a kamoli da sam o tome sa nekim razgovarao, jer to nije u

- Suočavao sam se u politici sa različitim informacijama, dezinformacijama, optužbama, ali nikada ovakvo podmuklo i tendencijalno niko